

Nazistowskie bestie na usługach brytyjskiego wywiadu MI6

11 marca 2018

Urodzony 17 marca 1909 roku w Rydze na Łotwie, Friedrich Buchardt, był ambitnym i dobrze wykształconym bałtyckim Niemcem, marzącym o odrodzeniu Cesarstwa Niemieckiego w granicach od Alzacji aż po Tallin. Był również cenionym teoretykiem germańskiego rasizmu, antropologiem samoukiem i pozbawionym wszelkich skrupułów sadystą.

Friedrich Buchardt studiował prawo na Uniwersytecie w Berlinie i Uniwersytecie w Jenie, gdzie opublikował pracę doktorską pod tytułem „Mniejszości narodowe na Łotwie, ich międzynarodowe znaczenie i sposoby zarządzania nimi”. Przebywając w Niemczech zachwycił się rodzącym się dopiero ruchem nazistowskim, i na fali tej fascynacji wstąpił do SA, jednak nie zaspokoiwszy swych ambicji wystąpił z niej w rok później. Friedrich dał się poznać jako osoba bardzo ambitna, skrupulatna, inteligentna i przebiegła, co w późniejszych latach mieli wykorzystać alianci. W 1934 Friedrich powrócił do Rygi by przedsięwziąć starania nad utworzeniem Narodowego Ruchu Niemiecko-Bałtyckiego, stanowiącego V kolumnę Niemców na Łotwie. W tym samym roku utworzył czasopismo „Rigaschen Rundschau”. Z powodu trudności finansowych podjął się pracy prawnika w pewnej firmie marketingowej w Niemczech, oraz doradcy ekonomicznego Instytutu Bałtyckiego. W czasie wykładów na Uniwersytecie w Königsbergu poznał Dr. Franza Six-a, przyszłego lidera Vorkommando Moskau, którego członkiem został później Friedrich Buchardt. Za namową Sixa, Friedrich wstąpił wówczas do Sicherheitsdienst (SD, wywiad SS), gdzie pod jego komendą zajmował się zbieraniem informacji o ekonomii, topografii i strukturze etnicznej obszarów ZSRR, ze szczególnym uwzględnieniem głównych skupisk ludności żydowskiej. Buchardt

opracował nawet antropologiczną skalę „germańskości”, gdzie w przedziale punktowym od 1 do 5, na podstawie rysów twarzy i fizjonomii ciała, oceniana była czystość rasowa człowieka. Dzięki swojej skrupulatnej pracy Friedrich otrzymał prestiżowe stanowisko w Wannsee Institut, zajmującym się niemieckimi studiami nad ZSRR.

Po inwazji na Polskę, Friedrich Buchardt szybko wspiął się po szczeblach kariery zostając podpułkownikiem. Na początku lat 1940. został wyznaczony do pracy w Biurze do Spraw Przesiedlenia Ludności Polskiej i Żydowskiej w Poznaniu, gdzie na podstawie stworzonej przez siebie skali oddzielał od siebie „elementy” ludności czystej rasowo (Polacy z dużą domieszką germańskiej krwi) od „elementów skażonych”, czyli pozostałych Polaków i Żydów. W 1940 roku został głową SD w Lublinie, gdzie osobiście dyrygował eksterminacją miejscowych Żydów. W lutym 1941 roku przeniesiony do Łodzi z takim samym zadaniem. W czerwcu 1941 roku po zainicjowaniu Operacji Barbarossa został przeniesiony na front wschodni i umieszczony w Vorkommando Moskau w grupie Einsatzgruppe B, gdzie – jak argumentował jego przełożony, Heinrich Himmler – uda się lepiej wykorzystać jego „krwiożercze talenty”. Służył przez jakiś czas jako oficer łącznikowy pomiędzy Franzem Sixem, szefem Vorkommando, a szefem Einsatzgruppe B, Arthurem Nebe, by w listopadzie tego samego roku awansować do rangi majora i przejąć kierownictwo nad Vorkommando Moskau, po tym jak Six został przez Heinricha Himmlera awansowany do roli SS-Oberführera dla wszystkich grup Einsatz. Po radzieckiej kontrofensywie w 1942, wycofany z powrotem do Łodzi skąd organizował wywóz 80 tysięcy Żydów i Romów do obozu koncentracyjnego w Chełmie. W grudniu 1944 roku Friedrich Buchardt został przeniesiony do jednostki wywiadu i kontrwywiadu na wschodzie, Sonderkommando Ost, której został dowódcą. Powierzono mu zadanie zbierania informacji wywiadowczych na wschodzie oraz infiltracji kolaboracyjnej Rosyjskiej Armii Wyzwoleńczej Andreia Vlasova.

W kwietniu 1945, kiedy wojna była już praktycznie przegrana,

szef zagranicznego wydziału SD (Sicherheitsdienst (SD) Inland), Otto Ohlendorf, powołał zakonspirowane oddziały paramilitarne znane jako „Bundschuh” (sznurowane buty – nawiązanie do ruchu buntowników w czasie rebelii chłopskiej w Niemczech w XVI wieku), których zadaniem było kontynuowanie walki partyzanckiej przeciwko aliantom, w razie zajęcia przez nich terytorium Niemiec. Buchardt okazał się jednak mało lojalny, i opuścił szeregi nowego ruchu uciekając w stronę niemiecko-austriackiej granicy, gdzie po przejęciu przez amerykańskich żołnierzy został (na własną prośbę?) przekazany Brytyjczykom i umieszczony w tymczasowym obozie dla jeńców niemieckich w Rimini we Włoszech. W czasie przetrzymywania w obozie opracował dokument zatytułowany „Sposoby na radzenie sobie z rosyjskim problemem w czasie reżimu nazistowskiego w Niemczech”, który to dokument zawierał dokładne dane wywiadowcze niemieckiej siatki na zachodnich rubieżach ZSRR (głównie tereny nadbałtyckie, Polska, Białoruś i Ukraina) oraz niezmiernie użyteczne kontakty do antykomunistów. Dokument ten stał się dla niego przepustką do brytyjskiego wywiadu zagranicznego MI6. Buchardt nigdy nie zapłacił za swoje zbrodnie wojenne, w tym mordy na Polakach, Żydach i Romach. Zamiast tego załapał ciepłą i dobrze płatną posadkę w brytyjskim wywiadzie i gwarancje dożywotniego bezpieczeństwa.

W 1947 Brytyjczycy zakończyli współpracę z Friedrichem Buchardtem, ale krótko potem przygarnęli go Amerykanie, by po rekomendacji ze strony Counterintelligence Corps (CIC), znalazł się w szeregach CIA w Europie. Większość swego „nowego” życia spędził w uniwersyteckim mieście Heidelberg, gdzie mieściła się siedziba główna wojsk USA w Europie. Zmarł w 1982 roku, w wieku 73 lat.

Kolejną ciekawą postacią w szeregach wywiadu „Jej Królewskiej Mości” był, były SS-man i oficer Gestapo, Horst Kopkow (ur. 29 listopada 1910 roku w Szczytnie na terenie dzisiejszej Polski), bezwzględny oficer niemieckiego kontrwywiadu w ramach tajnej policji, odpowiedzialny za zabicie co najmniej 300

schwytych brytyjskich agentów, i bliżej nieznaną liczbę agentów i spadochroniarzy radzieckich. Schwyty 29 maja 1945 roku w jednej z bałtyckich wsi, przesłuchany przez MI5 okazał się równie cennym nabytkiem jak Friedrich Burchardt, zwłaszcza przez wzgląd na posiadane informacje o radzieckiej siatce wywiadowczej. Jednak na Kopkowie ciążyły zarzuty dużo cięższe jak zabijanie polskich i żydowskich cywili, czy radzieckich jeńców, na które Brytyjczycy mogli przymknąć oko, jak to wielokrotnie robili. Kopkow miał w swej kartotece poważne zarzuty związane z rozkazem zabójstwa 300 brytyjskich agentów, a brytyjski agent to już nie jakiś tam anonimowy polski cywil. W związku z tym brytyjski wywiad w 1948 roku sfingował śmierć Horsta Kopkova na zapalenie płuc, by ten dalej i bez przeszkód mógł pracować dla brytyjskiego wywiadu pod pseudonimem „Uncle Peter”. Horst Kopkow zmarł ostatecznie 13 października 1996 roku w Gelsenkirchen na terenie Niemiec zachodnich – o ironio, na zapalenie płuc.

Kolejnym zbrodniarzem wcielonym do MI6 był pewien wybitnie sadystyczny łotewski kolaborant, Viktors Arajs, odpowiedzialny za sformowanie z etnicznych Łotyszy kolaboracyjnej formacji Arājs Commando, odpowiedzialnej za pogromy ludności żydowskiej, w tym pogrom w lesie Rumbula gdzie wymordowano Żydów z ryskiego getta. Między rokiem 1941 a 1944 formacja Arajsa wymordowała około 100 tysięcy Żydów i „wrogów narodu”. Schwyty przez Brytyjczyków pod koniec wojny, Victor Arajs spędził kilka lat w więzieniu, po czym wypuszczony został na wolność w 1949 roku i pod zmienionym nazwiskiem, jako Viktor Zeibots, otrzymał posadę kierowcy wojskowego wojsk brytyjskich w zachodnich Niemczech, by awansować potem na pełnoprawnego członka MI6, odpowiedzialnego za stworzenie siatki wywiadowczej na okupowanych przez ZSRR terenach Łotwy.

Victor Arajs urodził się 13 stycznia 1910 roku w Baldone, z ojca łotewskiego kowala i matki wywodzącej się ze starej niemiecko-bałtyckiej arystokracji. Na początku należał do łotewskiej organizacji faszystowskiej Pērkonkrusts, która w

czasie okupacji radzieckiej w 1940 współpracowała z Rzeszą. W 1941 po zajęciu Łotwy przez wojska niemieckie, organizacja została rozwiązana (we wcześniejszych latach organizacja przejawiała nie tylko tendencje anty-semickie, ale również antyniemieckie), a z jej byłych członków sformowano Arājs Commando. W czasie swojej pracy dla Brytyjczyków Victor Arajs, pod zmienionym nazwiskiem jako Viktor Zeibots, prawdopodobnie został zdekonspirowany kiedy przebywał we Frankfurcie nad Menem, a następnie doprowadzony przed sąd w Hamburgu i 21 grudnia 1979 uznany winnym zbrodni ludobójstwa. Nie jest do końca jasne, czy wywiad brytyjski próbował go bezskutecznie uratować przed dekonspiracją i zatrzymaniem, czy może przestał być już dla nich użyteczny i po wypełnieniu swojego zadania został porzucony przez swych mocodawców. Wiadome jest tylko to, że Victor Arajs był jednym z niewielu zbrodniarzy zatrudnionych po wojnie przez aliantów, który odpowiedział za swoje winy. Victor Arajs zmarł w więzieniu w Kassel w 1988 roku.

Ostatecznie trudno jest oszacować ilu nazistowskich zbrodniarzy znalazło po wojnie zatrudnienie w brytyjskim wywiadzie i kontrwywiadzie (jak opisałem to we wcześniejszym artykule, Brytyjczycy zatrudnili nawet na krótki okres czasu Stepana Bandere – ukraińskiego zbrodniarza wojennego odpowiedzialnego za mordy na Polakach), ale wiadomo na pewno, że już w listopadzie 1946 roku MI6 otrzymało polecenie służbowe by nie zajmować się już dłużej ściganiem hitlerowskich zbrodniarzy wojennych, gdyż inne sprawy stanowią teraz dla nich priorytet. Z pośród 2 tysięcy podejrzanych osób opisanych w kartotekach brytyjskiego wywiadu, Brytyjczycy prowadzili intensywne śledztwa jedynie nad dwustoma z nich, a i te zostały ostatecznie porzucone w sierpniu 1948 roku. Jak widać działalność brytyjskiego wywiadu nie zawsze wyglądała tak romantycznie jak to przedstawiały filmy o słynnym, agencie 007 – który swoją drogą – jak głosi jedna historia, sam mógł być częściowo inspirowany postacią niemieckiego superagenta i komandosa, Otto Skorzeny'ego.

Autorstwo: Kamikadze91

Źródło: WolneMedia.net

BIBLIOGRAFIA

1.

<http://constantinereport.com/the-nazi-monster-recruited-by-mi6-to-spy-for-britain/>

2. https://en.wikipedia.org/wiki/Friedrich_Buchardt

3. https://en.wikipedia.org/wiki/Franz_Six

4. https://en.wikipedia.org/wiki/Viktors_Ar%C4%81js

5. https://en.wikipedia.org/wiki/Horst_Kopkow

6. Guy Walters, „Hunting Evil, reveals MI6’s pact with Buchardt”